

РЕШЕНИЕ

№ 12911

гр. София, 25.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав, в публично заседание на 19.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2209** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Куадрига“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя В. Г. П., чрез адв. В. А. М., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ет. 4, ап. 18, срещу Ревизионен акт № Р – 22221722003026 – 091 – 001/18. 05. 2023 г., издаден от Х. Б. М., орган, възложил ревизията и Д. П. Д., ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 17/18. 01. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт са установени задължения по ЗДДС на „Куадрига“ ЕООД в размер на 31 782. 42 лева главница и 11 454.19 лева лихви за данъчни периоди от м. 07. 2019 г. до м. 02. 2020 г.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт в цялост като незаконосъобразен. Излагат се доводи за неправилно приложение на материалния закон, допуснати процесуални нарушения и липса на обосноваост. Развити са съображения, че правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „Трансресурс краловец“ ЕООД, „ ГиК Иванови“ ЕООД, „Колосал строй 2018“ ЕООД, „Рент транспорт България“ ЕООД, „Бултермострой“ЕООД, А – инженернг 08“ ЕООД, „Вестранс“ ЕООД, „Мост къмпани 2018“ ЕООД, „Чез електро България“ АД и „Рила стил нова“ ЕООД е отказано в нарушение на приложимия материален закон. Всички доставчици са били регистрирани по ЗДДС към датата на издаване на фактурите, с изключение на „Рила стил нова“ ЕООД, което обстоятелство не е могло да бъде известно на

жалбоподателя. Липсата на кадрови и материален ресурс, на документи и предоставени писмени обяснения от страна на доставчиците, съгласно практиката на СЕС не могат да мотивират отказ на правото на приспадане на данъчен кредит. Позовава се на Решение от 13 февруари 2014 г. по дело С – 18/13 на СЕС, на Решение от 6 септември 2012 г. по дело С – 324/11 на СЕС решения на СЕС по дела С – 80/11, С – 142/11, С-285/11, С-324/11, С-18/13. Същевременно доставките по процесните фактури са реално осъществени, а представените фактури са валидни данъчни документи, които отговарят на изискванията на ЗДДС. Данъчно задълженото лице е действало добросъвестно и не може да бъде държано отговорно за евентуално извършени нередности от други лица по веригата на доставките, действията на които не може да контролира.

Оспорва и начисления ДДС в размер на 19 196.56 лева за данъчни периоди м. 07, м. 10 и м. 11 от 2019 г. по издадени от жалбоподателя фактури към „Билла България“ ЕООД, с които в качеството на наемодател е префактурирал всички комунални разходи към „Билла България“ ЕООД.

В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв.А. в депозирана писмена молба. Направено е искане за присъждане на разноски.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., чрез юрк. С. прави искане за отхвърляне на жалбата по съображения, изложени в решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със ЗВР № Р-22221722003026 - 020 – 001/17. 06. 2022 г., издадена от Х. Б. М., на длъжност Началник сектор е възложено извършването на ревизия на „Куадрига“ ЕООД за установяване на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01. 07. 2019 г. до 28. 02. 2020 г. Срокт е удължаван с ЗИДЗВР, издавани от възложителя на ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р – 22221722003026 – 092 – 001/15. 12. 2022 г.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № Р – 22221722003026 – 091 – 001/18. 05. 2023 г., издаден от Х. Б. М., орган, възложил ревизията и Д. П. Д., ръководител на ревизията.

При обжалване по административен ред ревизионният акт е потвърден с Решение № 17/18. 01. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП– С..

В хода на съдебното производство е приета административната преписка с всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

От страна на жалбоподателя и във връзка с указанията за доказателствената тежест в процеса не са поискани и не са представени нови доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14 - дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, което има правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, както и валидността на акта, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са

процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, от възложителя на ревизията – Х. Б. М., вписан в ЗВР, оправомощен със Заповед № РД – 01 – 128/18. 02. 2020 г. на директора на ТД на НАП – С. и от Д. П. Д., ръководител на ревизията, вписан в ЗВР ЗВР № Р-22221722003026 - 020 – 001/17. 06. 2022 г.

Ревизионният акт, ЗВР, РД са подписани с квалифицирани електронни подписи, за което са представени удостоверения от ответника на хартиен и магнитен носител. Ревизионният акт е подписан с квалифицирани електронни подписи, по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги. Всички поставени подписи са валидни към момента на поставянето им.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържа всички задължителни реквизити. Допуснати съществени процесуални нарушения не могат да са самостоятелно основание за отмяна на акта, предвид и разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

Правилно е приложен и материалния закон.

С ревизионния акт са установени задължения по ЗДДС, главница и лихви, в резултат от начислен ДДС по извършени доставки и издадени фактури към „Билла България“ ЕООД и от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Трансресурс Краловец“ ЕООД, „Г и К Иванови“ ЕООД, „Колосал строй 2018“ ЕООД, „Рент транспорт България“ ЕООД, „Бултермострой“ ЕООД, „А – Инженеринг – 08“ ЕООД, „Вестранс“ ООД, „Мост къмпани 2018“ ЕООД, „Рила стил“ ЕООД и начислени лихви по фактура, издадена от „Рила стил нова“ ЕООД.

По отношение на начисления ДДС за извършени доставки към „Билла България“ ЕООД: Въпреки, че ревизионният акт е оспорен в цялост, жалбоподателят не оспорва дължимостта на данъка, като в писмени обяснения посочва, че по неизвестни причини обслужващата счетоводителка не е отразила реално извършените сделки. „Куадрига“ ЕООД е издало фактури на „Билла България“ ЕООД с предмет на доставките наем, продажба на стоки, префактуриране на разходи за вода и ел. енергия. Част от фактурите, по които „Билла България“ ЕООД е упражнило право на данъчен кредит не са включени в дневниците за продажби на „Куадрига“ ЕООД, нито в периодите на издаване на фактурите, нито в последващи периоди. Направен е извод, че фактурите не са отразени в дневниците за продажби в нарушение на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС. Обосновано и законосъобразно е начислен ДДС на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС във вр. с чл. 86, ал. 1, т. 2 от ЗДДС в размер на 19 196. 56 лева за данъчни периоди м. 07., м. 10. и м. 11. 2019 г. В предходно производство по оспорване на предходен ревизионен акт също е прието с влязло в сила съдебно решение по дело №11758/2017 г. на АССГ и № 11439/2019 г. на ВАС на РБ, че с префактурирането на разходи за вода и ел. енергия на наемателя „Билла България“ ЕООД са извършени облагаеми доставки по посочените фактури, поради което законосъобразно е начислен допълнително ДДС. Законосъобразно е начислен и допълнителен ДДС по фактурите за наем, обективизиращи предоставени доставки на услуги на „Билла България“ ЕООД. Ревизионният акт в тази част е обоснован и законосъобразен и оспорването следва да се отхвърли като неоснователно.

По отношение на отказаното право на данъчен кредит по получени доставки:

С ревизионния акт е отказано право на данъчен кредит по фактури, издадени от „Трансресурс Краловец“ ЕООД, „Г и К Иванови“ ЕООД и „Колосал строй“ ЕООД. В

хода на ревизионното производство са извършени насрещни проверки на доставчиците. Предметът на доставките и от трите дружества са СМР. Доставчикът „Трансресурс Краловец“ ЕООД не е представил изисканите документи и обяснения, не е открит на адреса. По данни от информационните масиви на НАП е установено, че доставчикът има назначено едно лице по трудово правоотношение на длъжност главен технически сътрудник. Не разполага с технически ресурси, няма подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Фактурата, по която е отказано правото на данъчен кредит е с предмет доставка на СМР по КСС, не е уточнен вид, количество, единична цена на СМР, място на изпълнение, няма доказателства за плащане, няма приемо – предавателни протоколи. Същото се отнася и за доставчика „Г и К Иванови“ ЕООД, който в хода на насрещната проверка е представил единствено копие на фактурата и доказателства за плащане в брой. Доставчикът няма наети работници на трудов договор или извънтрудови правоотношения. В писмени обяснения е посочил, че услугите е извършил чрез подизпълнители, за което не са представени никакви доказателства. При извършената насрещна порверка на „Колосал строй“ЕООД също е представена единствено фактурата и счетоводни документи.

Органите по приходите са направили извод, че няма доказателства за реално изпълнение на СМР услуги. Фактурите са издадени без извършени услуги, съответно е отказано право на данъчен кредит. Тези изводи на органите по приходите са обосновани и законосъобразни. Разпоредбите на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС обуславят възникването на правото на приспадане на данъчен кредит от кумулативното осъществяване на елементите на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, включва и установяването на реалното получаване на стоките или извършването на услугите по облагаемата доставка - арг. от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Само наличие на фактура, без реално извършена облагаема доставка не е основание за възникване право на данъчен кредит. Необходимостта от установяване на обективното извършване на доставките не се отрича от СЕС в Решението от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11, който в своята практика многократно подчертава, че националният съдия следва да осъществи конкретна преценка на всички събрани в производството пред него доказателства и въз основа на тях да формира изводите си за наличието или липсата на реална доставка. Това негово разбиране е отново застъпено в Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11, съобразно което "правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка". В случая няма доказателства къде са изпълнени СМР, няма подробни КСС за възлагане на ремонтните услуги, не се установява вида на дейностите, обем, единична цена, количество, фактурите са непълни, няма приемо – правателни протоколи. Съвкупно преценени доказателствата сочат на липса на реално осъществени облагаеми доставки на СМР по издадените фактури. По тази причина законосъобразно е отказано правото на данъчен кредит.

По отношение на доставките от „Рент транспорт България“ ЕООД, „Вестранс“ ООД и „Мост към пани 2018“ ЕООД също правилно е отказано правото на данъчен кредит. Доставките от „Рент транспорт България“ ЕООД са с предмет авторемонти услуги, а тези от „Вестранс“ ООД и „Мост към пани 2018“ ЕООД са с предмет закупуване на гориво. В хода на ревизионното производство не е установено „Куадрига“ЕООД да

има собствени или наети МПС. Няма данни за превозните средства, на които са извършени ремонтите работи, нито за вида, количество, обем, единична цена на отделните дейности. При обжалване по административен ред е представен договор за наем на лек автомобил БМВ, рег. [рег.номер на МПС] , сключен с Р. С. А.. Няма доказателства, че авторемонтните услуги са извършени на този автомобил, нито какви конкретно са ремонтите, за да се провери дали такива действително са изпълнени. Основанието за отказ на правото на данъчен кредит е липсата на доказателства, че автомобилът е използван в независимата икономическа дейност на жалбоподателя, поради което отказът е основан на разпоредбата на чл. 70, ал.1, т.2 от ЗДДС и е законосъобразен. В тази част жалбата също е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По отношение на фактурите, издадени от „Бултермострой“ ЕООД с предмет на доставката СМР на обект на възложителя, находящ се в С., [улица] извършена корекция на приспаднатия ДДС само до размера на стойността на СМР, приети с Протокол обр. 19 от 27. 10. 2020 г. и са начислени лихви за периодите, в които данъкът е приспаднал преди настъпване на данъчното събитие и преди получаване на авансовото плащане. В хода на ревизионното производство е установено, че на 20. 02. 2020г. е сключен Договор за възлагане на строителство между „Куадрига"ЕООД - възложител и „Бултермострой" ЕООД – изпълнител с предмет : ремонт на фасади на обект на възложителя находящ се в [населено място] , [улица], така като са описани в приложената към договора оферта. Съгласно чл.8 от договора стойността на възложените СМР възлиза приблизително на 65004,02лв. Изпълнителят заплаща аванс в размер на 40% от стойността на договора не по-късно от три работни дни от получаването на проформа фактура. Съгласно чл.9 от договора възложителя заплаща на изпълнителя стойността на всеки един междинен акт обр.19 за изпълнени СМР за всяка една фасада ,като етапите и количествата са определени съгласно позициите в Приложение №1.Договорено е от стойността на всеки акт обр.19 да се приспада пропорционално авансово получената сума. Съгласно чл.10 възложителя доплаща на изпълнителя разликата между реално изпълнените СМР съгласно акт обр.19 и получените авансови суми след приключване на всички СМР за всяка една фасада, като всички СМР ще се актуват и заплащат по реално изпълнени и доказани количества на обекта. Представено е Приложение №1 към договора оферта, в която са изброените видовете строителни работи като мярка, количество, единична цена и стойност, възлизащи на обща стойност с ДДС -78004,83лв. Представено е копие на фактура № [ЕГН]/27.02.2020г. издадена на „Куадрига"ЕООД с данъчна основа 92000,00лв. и ДДС- 18400,00лв. с предмет на доставка "Плащане СМР ,съгласно Акт обр.19 №1 и съгласно договор за обект офис сграда [улица] копие на кредитно известие №[ЕГН]/27.10.2020г. към фактура №[ЕГН]/27.02.2020г. с данъчна основа (-25500,00лв.) и ДДС – (-5100,00лв.) с предмет" корекция в цени на СМР".

С Протокол акт 19 №1/27.10.2020г. са приети завършени и подлежащи на плащане видове СМР на обект „Ремонт на фасади на офис сграда на Р. Стил на [улица].Обща стойност на СМР за ремонт на фасади с вкл. скеле с ДДС- 79800,00лв, платени по банков път.

При извършена проверка в базата данни на НАП е установено ,че издадените от „Бултермострой"ЕООД фактура и КИ с получател „Куадрига"ЕООД са отразени в дневниците за продажби в периода на издаването им. От

„Куадрига“ЕООД издаденото от „Бултермострой“ ЕООД КИ №[ЕГН]/27.10.2020г. към фактура №[ЕГН]/27.02.2020г. не е отразено в периода на издаването му ,нито впоследствие. Правото на данъчен кредит е коригирано до размера на стойността на приетите по протокола СМР. Корекцията е в съответствие с чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който данъчният кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Предвид изложеното, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 25, ал. 1 от ЗДДС в данъчен период м. февруари. 2020 г. за ревизираното дружество не е налице право на данъчен кредит в размер на 5100 лева. Правилно са начислени и лихви за ползвано право на данъчен кредит преди настъпване на данъчното събитие и преди авансовото плащане.

Право на данъчен кредит е отказано и по фактура, издадена от „А – Инженеринг – 08“ ЕООД с предмет на доставката авансово плащане СМР обект Р. по КСС. Няма доказателства сумата да е платена, няма окончателна фактура и доказателства за реално осъществена доставка. От ревизираното лице е представен договор за възлагане на строително монтажни работи от 20.06.2019г с изпълнител "А-Инженеринг-08" ЕООД . Съгласно договора изпълнителят следва да изпълни възмездно със свои сили и средства по одобрени и съгласувани строителни книжа следните строителни работи на част: строително монтажни работи на обект: Бивш завод Р.-С. ,женски пазар, съгласно КСС приложение № 1 и договорените съгласно графика на обекта. В договора липсва стойност на договорено възнаграждение. Видно от представените документи издадената от "А-инженеринг -08" ЕООД фактура № [ЕГН]/26.09.2019г. с данъчна основа 11836,00лв. и ДДС- 2367.20лв. документира получено авансово плащане, каквото плащане няма. Няма и издадена друга фактура от "А-инженеринг -08" ЕООД. При тези доказателства е направен обоснования и законосъобразен извод, че не е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал.2 от ЗДДС. Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал.7 от ЗДДС, когато преди да е възникнало данъчно събитие по ал.2,3 и 4 се извърши цялостно или частично авансово плащане по доставка, данъкът става изискуем при получаване на плащането (за размера на плащането).Нормата обаче се прилага само при извършено авансово плащане във връзка с облагаема доставка по смисъла на чл. 2 от ЗДДС. В случая събраните в ревизионното производство доказателства не потвърждават наличието на извършени последващи облагаеми доставки на услуги и наличие на данъчно събитие. Липсват доказателства, че плащанията определени като авансови са във връзка с възникнало между страните правоотношение, данъчното събитие по които ще възникне в бъдеще. След като не е налице последваща облагаема доставка, нормата на чл. 25, ал.7 от ЗДДС е неприложима и не е налице данъчно събитие. Следователно по отношение на начисления във фактурата за авансово плащане данък не е изпълнено условието на чл.68, ал.1,т.2 от ЗДДС и за "Куадрига"

ЕООД не е налице право на приспадане на данъчен кредит по фактурата издадена от "А - Инженеринг - 08" ЕООД.

Ревизионният акт е законосъобразен и в частта на корекцията във връзка с двукратно упражнено право на данъчен кредит по две фактури, издадени от „Чез електро България“ АД, както и по отношение на отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактура, издадена от „Рила стил“ ЕООД. В данъчен период м.12.2019г от „Куадрига" ЕООД е упражнен данъчен кредит в размер на 7.80 по фактура № [ЕГН]/25.12.2019г. с предмет на доставка „интернет" издадена от „Рила стил"ЕООД. При извършена проверка в информационната база данни на НАП е установено, че към датата на издаване на фактурата името на дружеството е „Трейд ин прогрес"ЕООД, промяната е вписана в ТР на 10.12.2015г. „Трейд ин прогрес"ЕООД е deregистрирано по ЗДДС лице считано от 07.12.2016г., съответно доставката не е с право на приспадане на данъчен кредит по чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

За фактурата, издадена от „Рила стил нова“ ЕООД законосъобразно е начислена лихва за периода на ползване на данъчен кредит. При извършен преглед на дневниците за покупки е установено, че жалбоподателят е отразил фактура и кредитно известие издадени от „Рила стил нова" ЕООД. За неправомерно упражнени данъчен кредит в м.01.2020г на основание чл.175 от ДОПК за данъчен период м.01.2020г. е начислена лихва за периода от 15.02.2020г. до 14.03.2020г. в размер на 139. 21 лева.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на правния спор на ответника се дължат разноски в минимален размер от 4109 лева, определен по чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Куадрига“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя В. Г. П. срещу Ревизионен акт № Р – 22221722003026 – 091 – 001/18. 05. 2023 г., издаден от Х. Б. М., орган, възложил ревизията и Д. П. Д., ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 17/18. 01. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., с който са установени задължения по ЗДДС в размер на 31 782. 42 лева главница и 11 454.19 лева лихви за данъчни периоди от м. 07. 2019 г. до м. 02. 2020 г.

ОСЪЖДА „Куадрига“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя В. Г. П. да заплати на НАП - Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП направените по

делото разноси в размер на 4109 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: